

Sygn. akt: I C 1152/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Bączek-Zatorska

Protokolant: Renata Stachów

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. G. kwotę 13.900,00 złotych (trzynaście tysięcy dziewięćset złotych) z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 4.900,00 zł od dnia 20.03.2012r. do dnia zapłaty,

- 9.000,00 zł od dnia 03.01.2013r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.112,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. w W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Rejonowy w Lubinie kwotę 1.086,45 złotych, tytułem brakujących kosztów związanych z wydaniem opinii przez biegłego.

Sygn. akt I C 1152/12

UZASADNIENIE

Powód A. G. w pozwie domagał się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej (...) S.A. w w. kwoty 4900,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20.03.2012 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania – tytułem zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 k.c.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że na skutek kolizji z dnia 08.10.2011r., której sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, doznał obrażeń ciała. Strona pozwana przyznała zadośćuczynienie w kwocie 2100,00 zł. Powód zarzucił, że ta kwota nie spełnia kryteriów z art. 445 § 1 k.c., gdyż doznał urazu kręgosłupa szyjnego .Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, wskazał, że kwota zadośćuczynienia musi stanowić wartość odczuwalną ekonomicznie.

Strona pozwana (...) S.A. siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i przyznanie jej kosztów postępowania. Wskazała, że wyplacona powodowi kwota 2100 ,00 zł tytułem zadośćuczynienia spełnia charakter kompensacyjny i jest ekonomicznie odczuwalna, a strona pozwana uwzględniła rozmiar krzywdy powoda , charakter i dolegliwość urazów, przebieg leczenia i konsekwencje wypadku w życiu osobistym.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. G. w dniu 08.10.2011 r. doznał uszkodzenia ciała na skutek kolizji samochodowej, której sprawca miał ubezpieczenie OC u strony pozwanej

Fakt niesporny.

Na skutek zdarzenia powód doznał urazu bezwładnościowego kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo – torebkowego z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym bez objawów ubytkowych i korzeniowych . Przez 4 tygodnie nosił kołnierz ortopedyczny. Powód w listopadzie 2011r. był rehabilitowany . W tym czasie korzystał z porad ortopedy i neurologa. Na zwolnieniu lekarskim w związku z wypadkiem powód przebywał przez okres 2 miesięcy , a następnie wrócił do pracy. Powód odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchów skrętnych głowy. Ból karku nasila się podczas dłuższego siedzenia w jednej pozycji. Podczas pochylania tułowia i podczas prób podnoszenia ciężaru. Ból nasila się podczas długiej jazdy samochodem i podczas naziębnienia tej okolicy.

Przed wypadkiem powód uprawiał rekreacyjnie sport, a po wypadku nie może nawet biegać .Przed wypadkiem powód nie leczył się ortopedycznie ani neurologicznie.

Powód na skutek wypadku ma bolesne i ograniczone ruchy skrętne głowy : rotacja w prawo - do 40 stopni i w lewo do 40 stopni(norma 60 stopni), ruchy nachylenia bocznego po 30 stopni z bólem (norma po 40 stopni). Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki z punktu widzenia ortopedycznego i neurologicznego wynosi 8 %.

dowód:

historia choroby powoda i dokumentacja lekarska k. 41a.

opinia biegłego ortopedy K. C. i E. T. 37 i nast.

przesłuchanie powoda k. 82 i odwrót

Powód za pośrednictwem (...) zgłosił w dniu 29.11.2011r. szkodę u strony pozwanej. Strona pozwana przyznała powodowi łącznie kwotę 2100 ,00 zł tytułem zadośćuczynienia i 1500,86 zł tytułem odszkodowania i odmówiła przyznania wyższej kwoty tytułem zadośćuczynienia.

dowód; przesłuchanie powoda k. 82 i odwrót

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do zasady i co do wysokości.

Podstawą prawną powództwa był art. 445 § 1 k.c., zgodnie z którym w wypadkach przewidzianych w artykule 444 k.c. (czyli w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia) sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Krzywda, której naprawienia może domagać się podmiot na podstawie art. 445 k.c., stanowi niemajątkowy skutek naruszenia dóbr osobistych, wywołany uszkodzeniem ciała, rozstrojem zdrowia. Uszczerbki te mogą polegać na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach bezpośrednio związanych ze stanem zdrowia, ale też z jego dalszymi następstwami w postaci odczuwanego dyskomfortu w wyglądzie, mobilności, poczuciu osamotnienia, nieprzydatności społecznej bądź nawet wykluczenia. W Judykaturze i doktrynie dość powszechnie przyjmuje się wyłącznie kompensacyjny charakter ochrony majątkowej udzielanej pokrzywdzonemu i niedopuszczalność przypisywania jej funkcji represyjnych. Kompensata majątkowa ma na celu przezwycięzenie przykrych doznań. Służyć temu ma nie tylko udzielenie pokrzywdzonemu należytej satysfakcji moralnej w postaci uznania jego krzywdy

wyrokiem sądu, ale także zobowiązanie do świadczenia pieniężnego, które umożliwi pełniejsze zaspokojenie potrzeb i pragnień pokrzywdzonego lub wesprze realizację wskazanego przez niego celu społecznego (por. uchwała SN (Pełna Izba Cywilna) z 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSN 1974, nr 9, poz. 145; wyrok SN z 22 maja 1990 r., II CR 225/90, LEX nr 9030; wyrok SN z 11 lipca 2000r., II CKN 1119/98, LEX nr 50884; wyrok SN z 18 listopada 2004r., I CK 219/04, LEX nr 146356.

Zatem przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi należało uwzględnić rodzaj dolegliwości, stopień przykrych doznań związanych z leczeniem uszczerbku na zdrowiu, a także stopień tego uszczerbku, czas trwania leczenia i rokowania na przyszłość związane z powrotem do zdrowia i do pełnej sprawności.

Strona pozwana uznała, że zasadne jest przyznania na jego rzecz kwoty 16000,00 zł.

Sąd na wniosek powoda, dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedy i neurologa celem ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu oraz rokowań na przyszłość co do stanu zdrowia.

Biegli z zakresu ortopedii i neurologii uznali, że uszczerbek na zdrowie z punktu widzenia ich dziedziny wynosi 8 %.

W ocenie Sądu należne powodowi zadośćuczynienie za doznaną krzywdę powinno w sumie wynosić 16 000,00 zł i z tego względu przyznał mu dodatkową kwotę 13900,00 zł.

Oceniając wysokość krzywdy, Sąd miał na uwadze ustalenie uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8% z punktu widzenia ortopedii i neurologii. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że na skutek kolizji powód musiał korzystać z opieki ortopedycznej i dodatkowo neurologicznej, nosił kołnierz ortopedyczny, przebywał na zwolnieniu lekarskim, relatywnie długo – gdyż przez 2 miesiące korzystał-korzystał z rehabilitacji co było dla niego niewątpliwie uciążliwe. Powód nadal odczuwa dolegliwości bólowe. Z powyższych względów Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną 2100,00 zł to za mało, aby wynagrodzić powodowi doznaną krzywdę. Przede wszystkim trzeba uznać, że przy uwzględnieniu obecnych wskaźników wynagrodzeń, do przeszłości należą czasy, gdy za 1% uszczerbku zasadne było przyznawanie 1.000,00 zł. W żadnym razie ustalony stopień utraty zdrowia nie jest równoznaczny z rozmiarem krzywdy i wielkością należnego zadośćuczynienia (por. wyrok SN z 5 października 2005r., i PK 47/05, Mon. Pr. Pr. 2006, nr 4, s. 208). Sąd bierze pod uwagę stopień uszczerbku na zdrowiu jako jedno z kryteriów oceny wysokości krzywdy. Zdaniem Sądu Rejonowego zwłaszcza dolegliwości bólowe powoda i ograniczenia ruchowe do dnia dzisiejszego przemawiały za zwiększeniem zadośćuczynienia do kwoty 16.000,00 zł łącznie. Sąd Rejonowy na podstawie art. 481 k.c. uznał za zasadne także domaganie się przez powoda odsetek ustawowych od należności głównej od dnia 20.03.2012r. co do kwoty 4900,00 złotych, zaś co do kwoty 9000,00 zł od daty 03.01.2013r. W przypadku pierwszej z w/w/ kwot zasądzenie odsetek od 20.03.2012r. uzasadnia data decyzji pozwanego z dnia 19.03.2012r. o odmowie wypłaty powodowi dalszej kwoty zadośćuczynienia, zaś w przypadku drugiej kwoty data rozszerzenia powództwa. Poza tym zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zatem w datach 20.03.2012r. i 03.01.2013r. roszczenie powoda niewątpliwie było wymagalne.

Skarb Państwa poniósł tymczasowo wydatki na kwotę 1086,45 zł, a zatem strony w myśl art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych powinny pokryć tę kwotę w częściach proporcjonalnie do wyniku sprawy i z tego względu Sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Lubinie w/w kwotę.